

גליון ע"א

פרשת במדבר
תשפ"ב

ש' או את ראש כל עדת בני ישראל - כל יהודי יש לו חשיבות ותפקיד

מ"ה למעשה
התחוקות בעבודת ה'...
לע"ז מ"ה הרב אבן מרדכי
ב' הרב אבן קרלין, וכל שני ישראל

אחד מתחבולות היצר הגדולות זה נתינת ההרגשה ו"אני לא שווה" - "מה כבר יעזור השעת לימוד שלי" מה אני יועיל אם אני יתאמץ להתגבר על עיני וכדו' וכדו' - ומעיקרי ההכנה לקראת 'קבלת התורה' זה להכיר בחשיבות של כל יהודי ויהודי, ואחד מאין ספור הטעמים שקורים את פרשת 'במדבר' לפני 'מתן תורה'

(כדיאתא בתוס' סוף מגילה) זה להראות שכל אחד ואחד מבני ישראל נספר, ויש לו חשיבות ומספר - והתורה עצמה אומרת "ש'או את ראש כל עדת בני ישראל" (במדבר א ב), תסביר להם את הרוממות של כל יהודי ויהודי. וברש"י, מתוך חיבתן לפניו מונה אותם כל שעה. - והוא כאדם המחובב חפצים מסוימים לכן מונה אותם בכל שעה ושעה לראות אם לא חסרו.

ונתבאר בספרים (ספר הזכות לחידושי הר"ם ז"ע פר' כי תשא, ועוד) שתכלית המנין והספירה היה להראות לכל אחד ואחד שהוא 'דבר שבמנין' שאינו בטל ואפילו באלף, ולכל אחד יש חשיבות בפני עצמו אצל הקב"ה. וע"ש זה המנין נקרא חומש במדבר 'חומש הפקודים' - אף שרק ב' פעמים נזכר בו ענין 'מנין בני ישראל', כי ענין גדול יש לו לבורא במספר בני". ביסוד זה ביאר הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל (דורש משה לשבועות) דלכן תיקנו חכמים שיהיו קוראים פרשת במדבר קודם חג השבועות (עי' מגילה לא: ובתו"ה קלות, וטעמם כדי להפסיק עם קריאת פרשה זו בין הקלות שבפרשת בחקוקי לשבועות) וז"ל. ונראה שיש לפר' במדבר שייכות גדולה לשבועות, והוא להוציא מאלה שמתרשלין ללמוד, מחמת מחשבתם שלא יגיעו למדרגה גדולה בתורה. וע"ז בארתי (שמות יב) שמה שנאמר ענין המנין בלשון 'ש'או' - שבזה מתנשאים כל אחד ממדרגתו, בראותו שהוא שווה להמנות באותו המספר ממש של הגדול, ששניהם נמנים רק לאחד, א"כ גם הוא יכול לבוא למדרגה

הגדולה. ולכן קודם שבועות צריך לקרוא פרשת במדבר שהוא פרשת הפקודים שנאמר בלשון נשיאות ללמדנו שבאופן זה יכול לקבל התורה וללמדה". ובפרט אם יתבונן ויראה שכך הוא דרך המנין והמספר שהוא נשלם דייקא מכל יחיד ויחיד. ובחסרונו יחסר המנין אחד פחות

מכל המספר, וכל יהודי הינו חלק ממנין ששים רבוא נשמות ישראל, ובלעדיו אי אפשר לכל הכלל לקבל את התורה, כי אף אם יחסר רק אחד מן המנין יורגש החסרון בכלום.

שמעתי מעשה מודרי 'מגיד מישרים' פמ"ר מ' שלמה מילר שליט"א (המעשה מוכר, אבל צריך לחזור ולשנן אותו היטב היטב - לא פחות ממה שהיצר וחייילתי חתורים ומסבירים לנו שאנחנו לא שווים כלום). וכך מסופר: היה באיטליה 'מנצח' גדול מאד בשם "טוסקניני" שהיה מלחין שירים ומנגינות עריבות.

בערוב ימיו ביקשו סופר אחד לכתוב 'ביוגרפיה' שלו (תולדות חייו) והסכים.

יום אחד אמר לו 'טוסקניני' מחר אל תבוא! הסתקרן הכתב ושאלו, למה? אמר לו טוסקניני, מחר יש ב'אמריקה' הופעה ענקית שאמורה לנגן שירים שאני כתבתי, להקה של מאות כלי שיר יחידו - ואני רוצה להאזין דרך הרדיו להופעה.

הכתב הסתקן והבטיח שהוא יבוא רק להתסכל. ו'טוסקניני' הסכים.

לאחר פרק זמן קצר מתחילת ההופעה, עלה רוגז על פניו של 'טוסקניני' והוא כיבה את הרדיו, כשהוא מפתיר ברוגז "חסר כנר אחד מותן 15 !!! זה הרס את כל היצירה!!!

הכתב השתומם, ובדק את הנושא לעומק, והגיע עד מנהל המופע באמריקה, שאישר באוזניו - שבדרך ההופעה קרתה לאחד הכנרים תאונה, והיה רק 14 ולא 15 כנרים.

שאל הכתב את טוסקניני, איך ידעת? האם יש לך רוח הקודש? איך הצלחת דרך שמיעה בלבד, לדעת שמתוך מאות

d0548432274@gmail.com

ר' אמונת של הלב הרב דוד מטיאס

שמיעת מוזיקה אחרי ל"ג בעומר

הנה זה פשוט שאותם הנוהגים איסור בתספורת מראש חודש אייר עד שבועות [כפי המנהג שהובא ברמ"א סי' תצ"ג ס"ג], אסורים הם בשמיעת שירים המלווים בכלי זמר גם אחרי ל"ג בעומר, אך יש לעיין לנוהגים איסור בתספורת רק עד ל"ג בעומר, האם גם לענין שמיעת שירים המלווים בכלי זמר נהגו איסור רק עד ל"ג בעומר, או שמא לענין שירים המלווים בכלי זמר יש להחמיר בכל ימי הספירה.

ולכאורה היה נראה שנידון זה הוא בכלל ספק האליה רבה (סי' תצ"ג) לענין ריקודים ומחולות של רשות, שכתב האליה רבה דיש להסתפק אם מותר ריקודים ומחולות של רשות עד ראש חודש אייר, ומראש חודש סיון עד שבועות, ועיין בשער הציון (ס"ק ד') שהביא דבריו והוסיף לבאר שהספק הוא לאותן הנוהגים להסתפר אז עיי"ש, והיינו דאף הנוהגים היתר בתספורת עד ראש חודש אייר [עיין רמ"א סי' תצ"ג ס"ג] אפשר שלא התירו אלא בתספורת, אבל בריקודים ומחולות של רשות לא התירו בכל ימי הספירה, ולפי זה הוא הדין לכאורה לנוהגים היתר בתספורת אחרי ל"ג בעומר, שגם הם בכלל ספק האליה רבה ואפשר שלא הותר להם אלא תספורת ולא ריקודים ומחולות של רשות, ומזה נלמד גם לענין שמיעת שירים המלווים בכלי זמר אחרי ל"ג בעומר, שגם דבר זה נכלל בתוך ספק האליה רבה, דהא מבואר בפוסקים שהאיסור של שמיעת כלי זמר בספירה נלמד מהאיסור של ריקודים ומחולות, וכיון שלמעשה השער הציון נשאר בספק ולא הכריע להקל, לכאורה ראוי להחמיר.

וכן שמעתי מפי הגאון רבי יהודה אריה דינר שליט"א ששמיעת שירים אחרי ל"ג בעומר [לנוהגים אז היתר בתספורת] הוא בכלל ספק האליה רבה והשער הציון, וכן שמעתי מפי הגאון רבי יהודה טשזנר שליט"א שאף הנוהגים היתר בתספורת אחרי ל"ג בעומר, לענין שמיעת שירים ראוי להחמיר יותר, ועיין גם בקובץ מבית לוי (עמ' פ"ז) שכן הורה הגר"ש ואזנר זצ"ל דיש להחמיר בשמיעת מוזיקה בכל ימי הספירה אפילו בזמנים המתירים בתספורת [כל אחד לפי מנהגו] עיי"ש.

[ועיין בספר הלכות חג בחג (פ"ז ס"י) שכתב שבמקום צורך יש להקל לשמוע שירים מטייפ אחרי ל"ג בעומר [לנוהגים אז היתר בתספורת], דמאחר והיו רק ספק במנהג, וגם כל האיסור של שמיעת שירים מטייפ אינו ברור כל כך, לכן יש להקל בכך במקום הצורך כגון אם היה צריך לכך להרגעת נפשו עיי"ש].

מה עדיף לסלול כביש בטיחותי או בית חולים לנפגעים? ברור לכל שעדיף להשקיע בכביש הבטיחותי - ולא בבית חולים שאליה יפזרו הנפגעים בתאונות. קראנו בשבוע שעבר "אם בחוקותי תלכו" ונתתי שלום בארץ - וכו', בקיצור הכל יהיה טוב. ואם ח"ו לא מתנהגים טוב - מתחילות הבעיות. מ"ה אני רוצה?

להשקיע בכביש הבטיחותי - לחזק את כלל ישראל בשמירת התורה והמצוות, ועל ידה יהיה טוב לכל הבריאה, הרוחנית והגשמית.

כלפי מ"ה הדברים אמורים? השבוע, זה יום חג ל'מי באר' (יום הולדת) העלון התחיל בשנה שעברה בפרשת 'נשא' ועלון זה 'במדבר' זה העלון שסוגר שנה שלימה.

יש מי באר על כל פרשיות השבוע!!! ה'מי באר' הזה יכול לצאת לאור בספר מהודר ולזכות את כל כלל ישראל ברבבות זכויות, בתורה, בחסד, ביראת שמים, באמונה, שבת, ובתפילה ועוד ועוד. הספר מוכן לרדת לדפוס, חסר רק דבר אחד, רצה הקב"ה לזכות את ישראל, לכן הוא עשה שההוצאות של הדפוס יהיו יקרות להחריד, אני יהיה חייב לפנות אליכם ולזכות אתכם.

יש כרגע אפשרות לזכות בזיכוי הרבים אדיר, אנחנו סוללים כביש בטיחותי, אנחנו גורמים לעוד רבבות של זכויות ש'נותנים שלום בארץ ושכתבים ואין מחירד"...

מלבד הדבר שהשקעה בזיכוי הרבים זה השקעה הכי כדאית בעולם!! למה הדבר דומה? אם מישהו היה מציע לך, עכשיו, להשקיע 500 ₪ בעסקה שתניב מליון ₪ בחודש, אפי' טיפש גמור היה משקיע...

אנחנו מאמינים באמונה שלימה 'ש'אין מלווין לו לאדם רק תורה ומעשים טובים' זה הבינוס האמיתי, וממילא שמציעים להשקיע 500 ₪ בהנצחת פרשה, שכל הזכויות האדירות שיצאו ממנה יהיו שייכות לתורם לעד ולנצח נצחים - צריך לחסוף את ההזדמנות בשתי ידיים.

ובפרט שיש לנו פסק מהרמב"ם (הלכות מתנות עניים פרק י' הלכה ב') "לעולם אין אדם מעני מן הצדקה ואין דבר רע ולא היזק נגלל בשביל הצדקה שנאמר והיה מעשה הצדקה שלום".

הגמ' אומרת (גיטין ז') "אם רואה אדם שמזונותיו מצומצמים יעשה מהן צדקה", והדבר תמוה... ומתרצים במשל, היה פעם משוגע שהגיע לדואר עם מכתב כבד, אמרו לו "צריך 10 בולים", אמר להם האיש, המכתב כ"כ כבד, אתם רוצים עוד 10 בולים שיהיה יותר כבד? למותר לציין גודל כסילותו...

כך גם בצדקה, הצדקה היא פותחת פרנסה, לא לוקחת כסף!!! הצדקה זה בולים לשפע!!! זה הזמן, 'מצוה הבאה לידין אל תחמיצנה' תיגש עכשיו ל'נדרים פלוס' תבחר בקופת 'עלי באר' תבחר איזה פרשה או חג אתה רוצה לזכות, ותדע שהשקעת עכשיו בהשקעה הכי רווחית בעולם!!! [עלות פרשה או חג - 500 ₪, ניתן גם בתשלומים - 10*50]...

ניתן לפנות אלי גם בטלפון 0548496676 - ולזכות בזכות האדירה של זיכוי הרבים. ג.ב. ישנם אנשים שחוששים לתרום, שמא אני מרוויח מזה כסף, אני רוצה להרגיע את החוששים, ספרים זה דבר רווחי מאד, אבל בכסף אמיתי - רוחני, לא בכסף גשמי.

למה אני מתאמץ - כי אני רוצה להרוויח, אבל באמת להרוויח!!!

איש, ומתוך כ"כ הרבה כנרים, חסר כנר אחד?
אמר לו תוסקני, מה אתה חושב, שכל ה-15 כניורות מנגנים
את אותם תווים? ממש לא! זה מיותר...
לכל אחד מהכניורות אני כותב תווים מעט שונים, ויחדיו הם
מתנגנים בהרמוניה מפליאה ועריבה.
איי, איי, אומר ר' שלמה מילר, הקב"ה ברא בעולם
מיליאדי יצורים, ומתוכם יש את החלק הנבחר "עם ישראל"
ומתוכם בסולת מזוקקת "ציבור בני התורה", האם נראה לנו

אומרים 'על כן אברים שפגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפנו
ולשון אשר שמת בפנינו הן הם יודו ויברכו', (וכבר הקשה כן החתם
סופר), יש שביארו, כי אכן כל זמן שהאדם רוצה להודות ולהלל
בכוחות של אחרים, כמרחבי רקיע או כשמש וכירח אזי אינו
מספיק להודות... כי אין הקב"ה חפץ אלא באברים שפגת
בנו... באברים שלו ובלשון שלו, **כפי כוחו ומצבו**... ובהם אכן
יכול יוכל להודות להלל ולברך.

וספק דאורייתא לחומרא.

ומה מתאים דבר זה למשנתו של בעל ההילולא רשב"י
זיע"א "והאמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוחי: אין לו
להקדוש ברוך הוא בבית גזיזו אלא אוצר של יראת שמים"
שנאמר: יראת ה' היא אוצרו! (ברכות לג).
אוצר, בית גזיזים! הכספות המיוחדות של הקב"ה, שם
הוא שם את ענייני 'יראת שמים' כי זה כל האדם!!!
זכנו ה' לחיות באמונה אומן טהורה בקב"ה, ולידע
ולהיוודע ש'כל קוויך לא יבושו ולא יכלמו לנצח כל החושים
בך'...

בה אגא רהוי מעשה מהוק באמונה ובטחון "אשרי אדם בוטח בך"

בשבוע שעבר התקיימה האי הילולא קדישא הילולת
ה'תנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי זיע"א.
כידוע לכולם ישבו חכמי חלם אחרי האסון הנורא שנגרם
הרבה בזכות המשטרה (ברור שהיה סיבה ומסובב - אבל
[המשטרה שמה מחסומים רבים בגלל ה'קורונה' כך
שהציאה היחידה שהייתה זה 'שביל ר' דב. וכן לא אישרה
הדלקות אחרות, מה שגרם שכל מי שהיה בהר הלך להדלקה
של 'תולדות אהרן] והכינו 'מתווה מירון'.
מתווה חלמאי ומטופש - שקרם מהרגע הראשון, וכן
עיקרו לגמרי את כל ההילולא ובקושי נתנו לאנשים לעבור
כבני מרון אחרי 9 שעות (!!) המתנה רגע כמימרא ליד ציון
הרשב"י זיע"א.

והרשתו מכל הזמנים בענייני 'עבתי מרבא קדישא' לעשות רצונך אלוהי חפצתי - קיום מצוות לשם שמים בלבד

לפנינו סיפור נורא מהגאון האדיר ר' יצחק זילברשטיין שליט"א: (מובא ב'ווי העמודים' גליון 100) "שמי אברהם ולס. לפני
כעשר שנים עבדתי כמלמד בשכונת 'נווה יעקב'. יום אחד, ברצוני להגיע לביתי שבמאה שערים, עצרתי טרמפ, והנהג
פתח לי את דלת הרכב ברוחב לב והזמין אותי להיכנס. לא הייתי היחיד. הנהג חיפש אנשים כדי להעלות אותם, והיה
נראה שמח להוביל אותם למחוז חפצם.

כך במשך תקופה נסעתי איתו. לא מספיק לומר שהיה לו רצון טוב להיטיב עמי ועם אנשים נוספים בדרך. יותר מדויק
לומר שהיתה לו להיטות לדבר. הוא ממש חיפש נוסעים והסיע יהודים ממקום למקום בשמחה, כאילו זה איזה עסק שלו.
התפעלתי וגם תמהתי. כיוון שהוא הסיע אותי הרבה פעמים, וכבר נעשינו ידידים, הרהבתי עוז ושאלתי אותו, "אני
רואה שאתה ממש מחפש נוסעים. מה העניין שלך בזה?"
התשובה שלו הפתיעה אותי: "אני עושה את זה אחרי שקיבלתי מסר מן השמים..." עכשיו כבר הסתקרנתי לגמרי. "מה
פירושו? אתה נביא?" הוא חייך. "לא נביא ולא כן נביא, אלא מעשה שהתחיל לפני שנה..." והוא סיפר:
יום אחד, מצאתי בן אדם זרוק על ספסל. זקן גלמוד, לבוש סחבות ללא מכר וגואל. ריחמתי עליו והצעתי לו לבוא אלי
הביתה. אני עובד כקבלן בניה, ובאופן אישי הקב"ה בירך אותי בבית גדול. יש לי וילה וגם יחידת דיור קטנה שמכילה כל
מה שאדם צריך כדי להסתדר בכבוד.

אמרתי לו שיש לי מקום בשבילו, והוא שמח. הוא הגיע לגור אצלי, ומאותו רגע הוא הפך להיות כמו בן משפחה. דאגתי
לו לכל מה שהוא צריך, לבגדים ולאוכל. כאשר לא חש בטוב דאגתי לו גם לרופאים ולתרופות. הוא התגורר אצלי במשך
כשנה. יום אחד הוא אומר לי "אני מרגיש שימי ספורים ואני רוצה להכיר לך טובה על החסד שגמלת איתי, אבל יש לי
בעיה.

כמו שאתה רואה אני עני וגלמוד ואין לי שום דבר. לא אוכל להשאיר לך כלום בירושה, ועם כל זה אני רוצה לתת לך
דבר מה. מה אתן לך?"
"תתן לי תקיעת כף", העזתי לבקש, "שתבוא לספר לי מה עלה בדיןך בבית דין של מעלה". הוא נתן לי תקיעת כף, ואחרי
תקופה הוא נפטר לבית עולמו.

עברו כמה חודשים. כמעט התייאשתי מבואו של הזקן, עד שלילה אחד הוא פשוט הופיע בחלומי. "באתי במיוחד
אליך", הוא אמר לי, "תדע לך שביקשת דבר קשה מאד, אל תעשה את זה שוב.
קודם כל, אין זה דבר קל לקבל רשות לרדת, אבל גם אחרי שקיבלתי רשות, לא רציתי לעשות זאת. כל כך טוב שם
למעלה, ולרדת לכאן אלו ייסורים גדולים לנשמה. בכל זאת, כיון שהצלת אותי והבטחתי לך, הייתי מוכרח לבוא. אין לי
רשות לספר לך מה קורה שם, בבית דין של מעלה, אבל בגלל מצות החסד שעשית עימי הרשו לי לומר לך דבר אחד.
תדע שבכל מצוה שאדם עושה, תפילה, תורה, ציצית, שבת וכד, אם בן אדם עושה את זה עם פניות, לשם כבוד, השכר
של המצוה יורד. ממש נופלות חתיכות מהמצוה. לעומת זאת אם אתה עושה חסד, אפילו עם פניות, ואפילו עם כבוד,
המצוה נשארת שלך בשלמות. החסד חשוב מאד בשמים."

זהו, זה המסר שקבלתי משמים - אמר לי הקבלן - ומאו אני מקדיש בכל יום שעה של עשיית חסד.
שעה ביום אני מסתובב עם האוטו ומחפש אנשים כדי להסיע אותם. את המסר שהקבלן העביר לי אני ממשיך להעביר
הלאה. כמה החסד חשוב בשמים.

וכבר אמרו על כך דורשי רשימות, את התורה והתפילה של גדולי ישראל מהדורות קודמים אין לנו, כי מי יכול להדמות
למשל לרע"א בכח תורתו ותפילתו, אבל את החסד של רע"א אנו כן יכולים להדמות, כי אותו עני שמקבל את העזרה,
הוא אותו סוג עני שקיבל גם אצל רע"א, והרי העיקר בחסד שהשני יקבל וישמין ובשמחה שלו אין שום הבדל. ע"כ.
מורי ורבותי, מלבד החיזוק העצום בענייני חסד - שמוכרחים ללמוד ממעשה זה, ניתן ללמוד מוסר השכל נוסף...
להשתדל מאד לעשות דברים לשם שמים!!!

והנה במהלך היום יום הדבר יותר קשה, כיון שנמצאים בכלל שמקבלים מילגה, וגם מרווחים מעמד חברתי ותורני
וכו', [צריך מאד להשתדל שיהיה סדר לימוד רק לשם שמים, אבל זוהי המציאות]
בשבת קודש יש הזדמנות אדירה! על דיקדוק בשמירת שבת, בכבוד השבת, לימוד בשבת, זמירות שבת, שבעס'דיגע
אווירה, וכו' זה מצוה לשמה, לא לשם כבוד, ולא לשם כסף, אף אחד לא יודע ולא מתפעל מזה, בלתי לה' לבדו, כדאי
מאד מאד להשקיע שם... (אמנם אחרי שטועמים את טעמה של שבת, זה כבר לא נסיון בכלל, אבל בכל זאת...)...
נ.ב. למרות שבמצוות לשם כבוד נופלים חלקים מהמצווה, עדיין שכר המצוות הוא כ"כ עצום ורב, ובפרט תלמוד תורה,
שמתוך שלא לשמה בא לשמה, וח"ו להתרפות מעשיית מצוות ולימוד תורה בעקבות מסר שמימי זה.

בחלק מהמתווה היה צריך לקנות כרטיסים מראש -
ובכל כרטיס היה זמן שהיה בהר, הכרטיסים נמכרו דרך 'נדריים
פלוס' ובעוד כל מיני דרכים דיגיטליות.
אחד ומיוחד מנושאי "מלחמת דת השערה" - מלחמה
בפגעי הטכנולוגיה, זה הגה"צ ר' צבי מאיר זילברברג שליט"א,
הגה"צ מחמיר בנושא זה ללא שום פשרות וקולות, ולשיטתו
אף מכשירי 'נדריים פלוס' אסורים בתכלית. [אומנם רבים מאד
מהרבים מתירים מכשיר זה, אבל רצ"מ סובר כך, ואלו ואלו
דברי אלוקים חיים, ונהרא נהרא ופשטיא].
בקיצור, ר' צבי מאיר זילברברג אמר, שר' שימען לא
רוצה שיבואו אליו עם כרטיסים שנמכרים דרך הטכנולוגיה,
ולכן אסור לקנות כרטיס. [חוץ מהעניין של שיתוף פעולה עם
המדינה, והבעיית עם הדרך מהדרין שעשו רשעים אלו].
ור' צבי מאיר זילברברג שליט"א תכנן לעשות את
ההדלקה בצפת - כיון שהוא אינו מהקהילות שעושים
עימותים עם המשטרה, לכן מגיעים הכי קרוב לר' שימען, ור'
שימען בא לשם.
אני, קניתי כרטיס כיון שדעת רבותינו היא שאפשר
להשתמש במכשירי 'נדריים פלוס'.

**בלב של חשבתי "עם ביטחון לא הולכים למכולת" - אני
יסע למירון עם הכרטיס שלי, ור' צבי מאיר ידליק בצפת בגלל
החרם על 'נדריים פלוס'...**
את ההמשך כולם יודעים, מי שקנה כרטיס, לא יכל
לעלות למירון כיון שנוכחו המחסומים בציון הרשב"י
המשטרה הודיעה שההילולא מבחינתם הסתיימה, ואין
כניסה יותר למירון.
ומי כן הגיע למירון, כל האוטובוסים שיצאו בלי כרטיסים
ובלי שום אישורי שהיה, תוך 3-4 שעות הגיעו למירון
מירושלים ועשו הדלקות וריקודים ושמחו בהילולא דרשב"י.
וכך בשעה הרגילה הדליק ר' צבי מאיר במירון (!!)
הדלקה לכבוד התנא האלוקי רשב"י זיע"א. [מן הראוי לציין
שרצ"מ מוקיע כל מעשי אלימות וחסימות כבישים וכדו', אבל
'צדיקים מאתכם נעשית על ידי אחרים', והדרך היתה
פתוחה בפנינו]...

**והתברר שעם ביטחון נוסעים למירון - (וגם הולכים
למכולת...), ובלו ביטחון נשארים עם הכרטיס ביד...
מה למעשה?**

אני לא בא להגיד להוציא את מכשירי ה'נדריים פלוס',
וקל וחומר שאני לא בא להצדיק את האלימות של הקנאים.
[אנ"פ שבאופן אישי אני חושב שטוב עשו מי שעשה (וזה לא היו רק
הקנאים, זה היה כל האנשים לאחר שבערו התעללות נוראה מהמשטרה) כי
ח"ו אם מתווה מירון היה מצליח זה היה קבורת הרשב"י זיע"א היל"ת,
וטוב עשו שהראו להם שאין להם שליטה על ציון הרשב"י למרות כל ה-8000
(!!!) שטורים שהיו במירון].
אני בא להגיד "שכל קוויך לא יבושו ולא יכלמו לנצח",

עלון השבוע: מחכה לתורם חלק נרמם לע"ג: משה בן חנוס תורת. וזווגתו רחל זינת בת נוכרי תורת.	חבורת "מעין עולם הבא" [ג' רפים במסכת שבת] קל - קלב	נתן להרשם לקבלת העלון במייל a0548496676@gmail.com בכל ענייני העלון ניתן לפנות ל- 0548496676	דרוש תרומות להדפסת העלון נתן לתורם כ'נדריים פלוס' בקופת 'עלי באר' הנצחה שבועית - 150 ש"ח מצווה רבה וחיובי הרבים להדפיס מהמיליון וחלק בבתי כנסת.
---	---	---	--